

Pierre Delsaert & Marcus De Schepper (red.), *Letters in de boeken. Liber amicorum Ludo Simons*, Kapellen, Pelckmans, 2004, 367 pp., ill., ISBN 90-289-3560-6 | Dit qua opmaak zeer verzorgde boek werd uitgegeven naar aanleiding van het emeritaat van Ludo Simons (°1939) als hoogleraar aan de universiteiten van Antwerpen en Leuven en als hoofdbibliothecaris van de Universiteit Antwerpen.

Zoals de titel (*Letters in boeken*) meteen suggereert, wensten de redacteurs die publicatie op te bouwen rondom dé rode draad in Simons' loopbaan, nl. het verschijnsel **boek** en alles wat daar rechtstreeks en organisch mee verbonden is, van uitgeverij tot bibliotheek, van letter tot taal. Die opzet resulteerde in een waaier van lezenswaardige en soms diepgravende korte essays. Om er slechts één te noemen: Leo De Haes, *Het teveel. Overvloed en onbehagen in het boekenvak*, dat o.m. handelt over de “vrijwel dagelijkse uitputtingslag” van de uitgever “om de aandacht van de potentiële kopers voor zijn boeken te wekken”.

Een aantal auteurs is echter meteen buiten dat vrij strikte thematische kader getreden en heeft onderwerpen aangesneden die verwijzen naar een andere zijde van Simons' parcours en discours. Met name zijn actieve belangstelling voor de emancipatorisch-culturele geschiedenis van het contemporaine Vlaanderen.

Vanuit die optiek beschrijft Elly Cockx-Indestege *Enkele bladzijden uit het leven van Prosper Verbeyden*, een Vlaamsgezinde Antwerpse stadsambtenaar (1873-1948) en handelt Jozef Deleu over *De Lage Landen 'in de vaart der volken'*. Jo Tollebeek schrijft in *Consciencies niemandsland* over ‘*De Leeuw van Vlaenderen*’, *de natie en de geschiedenis*. Pieter van Hees ontleedt de *Contacten tussen sociaal-democraten in Noord en Zuid in de jaren 1950-1960* en Els Witte confronteert *De negentiende-eeuwse Vlaamse literator en de maatschappelijk-politieke aspecten van zijn tijd*.

Ondanks een en ander, missen wij in dit boek een paar specifieke bijdragen die een breder licht hadden kunnen werpen op een derde aspect in Simons' loopbaan en belangstelling, nl. de wijze waarop hij een promotor was – ook het woord ‘ondernemer’ kan hier op zijn plaats zijn – van de verwetenschappelijking van de historiografie van de Vlaamse beweging en de bewaring van het archivalische erfgoed op dat terrein.

Wij denken daarbij aan zijn directie-periode in het Archief en Museum voor het Vlaamse Cultuurleven (het AMVC, thans AMVC-Letterenhuis), zijn medewerking bij de oprichting van het Archief en Documentatiecentrum voor het Vlaams-nationalisme (ADV N) en de begeleiding van de Vereniging voor Wetenschap/*Wetenschappelijke Tijdingen* tijdens ogenblikken van dreigende crisis.

Daartoe hoorde ook zijn rol bij het totstandkomen van de eerste *Encyclopedie van de Vlaamse Beweging* (de *EVB*, 1973-1975), die de feitelijke aanloop betekende naar de – 25 jaar later gepubliceerde – *Nieuwe Encyclopedie van de Vlaamse Beweging* (de *NEVB*, 1998). Vertrekkend vanuit de juxtapositie van beide standaardwerken, had zo'n specifieke bijdrage een analytisch beeld kunnen schetsen van de kwantitatieve en kwalitatieve sprong van de historiografie in Vlaanderen, zowel in algemene zin als inzake de Vlaamse beweging.

Die analyse hoefde overigens niet te eindigen bij het *NEVB*-jaar 1998.

[FRANS-JOS VERDOODT]